

KRUISWEG

Voorwoord

Mijn Heer en mijn God, onder uw liefdevolle hand die ons leidt vieren wij dit jaar opnieuw Pasen. Wij trekken met U op in deze laatste dagen, die van een triomfvolle intocht te Jeruzalem veranderde in een lijdensweg en gewisse dood op het kruis. Gij hebt de prijs voor de zonden van de wereld betaald. Gij hebt ons vrijgekocht van de gewisse dood. Wij die, met Pontius Pilatus betuigen dat U onschuldig waart, zijt het Lam Gods geworden door het oordeel van de Hogepriester die de vergadering van de Sanhedrin voorzat. Lees Joh. 11, 50: 'Kájafas, die in dat jaar hogepriester was, zei hun: "Gij begrijpt er niets van; ge denkt er niet aan, dat het beter voor u is, dat er één mens voor het volk sterft dan dat het hele volk ten onder gaat." ' Uw bloed is geplengd opdat – de Verderver - aan uw volk voorbij trok, zoals eens te Egypte. Door uw kruisdood zijn wij aan Gods belofte en Zijn Verbond deelachtig geworden en moge wij voor altijd indachtig uw lijden en sterven in libertatem gloriae filiorum Dei, in de vrijheid en de glorie van de kinderen Gods, leven.

Laat ons zingend bidden.

ó Hoofd vol bloed en wonden
met smaad gedekt en hoon
ó godd'lijk Hoofd omwonden
met scherpe doornenkroon!
ó Gij die and're kronen
en glorie waardig zijt:
Ik wil mijn hart U tonen,
dat met U medelijdt.

Mijn God, die zonder klagen
het zwaarste hebt doorstaan:
al wat Gij had te dragen,
wie heeft het U gedaan!
Wee mij, die voor de zonden
het hoogste goed verliet!
O, om Uw bloed en wonden,
Verstoot mij, zondaar niet!

"Eerste Statie: Jezus wordt ter dood veroordeeld"

Pr: Wij aanbidden U, Christus, en loven U,

A: omdat Gij door uw heilig kruis de wereld hebt verlost.

Het is reeds over tien in de ochtend. Het proces loopt ten einde. Er zijn geen doorslaggevende bewijzen geleverd. De rechter weet dat zijn vijanden Hem aan hem hebben overgeleverd uit nijd, en hij probeert een absurde uitweg: de keus tussen Barabbas, een misdadiger, aan wie diefstal gepaard met doodslag ten laste is gelegd, en Jezus, die zich Koning der Joden noemt. Het volk kiest voor Barabbas.

Pilatus roept uit: Wat moet ik dan met Jezus doen? (Mt. 27, 22).

Allen antwoorden: Kruisig Hem!

De rechter dringt aan: Maar wat voor kwaad heeft Hij gedaan?

En opnieuw antwoorden ze onder luid geschreeuw: **Kruisig Hem! Kruisig Hem!**

Pilatus schrikt voor het toenemende tumult. Dan laat hij water brengen en wast zijn handen ten aanschouwen van het volk, terwijl hij zegt: Ik ben onschuldig aan het bloed van deze rechtvaardige: gij moet het verantwoorden. (Mt. 27,24). En nadat hij Jezus heeft laten geselen, levert hij Hem over om gekruisigd te worden.

Jezus is alleen. De dagen zijn lang voorbij dat Hij met zijn onderricht en tekenen licht en hoop ontstak in de harten van velen mensen; ook de vele processies van zieken die genezen werden, zijn voorbij en de triomfantelijke toeroepingen in Jeruzalem, toen de Heer aankwam op een zachtmoedig ezeltje gezeten. Had het volk Jezus maar een ander onthaal geven! Hadden zij Hem maar niet uitgeroepen tot Koning in Jeruzalem, maar gewoon erkend in stilte en zonder ophef! Wat doen wij ?

Mijn volk, wat heb Ik u gedaan? Of waarmee heb Ik u bedroefd? Antwoord Mij."

Onze Vader..

Pr: Ontferm U over ons Heer, ontferm U over ons.

A: God, wees ons, zondaars genadig.

Stabat mater Dolorosa,
Juxta Crucem lacrimosa,
Dum pendebat Filium.

Met de tranen in haar ogen
stond de Moeder diepbewogen,
naast het kruis waar Jezus hing

"Tweede Statie: Jezus neemt het Kruis op zijn schouders"

Pr: Wij aanbidden U, Christus, en loven U,

A: omdat Gij door uw heilig kruis de wereld hebt verlost.

Buiten de stad, ten noordwesten van Jeruzalem, ligt een kleine heuvel: in het Aramees Golgotha, Schedelplaats, geheten, in het Latijn locus Calvariae, Kalvarië. Jezus geeft zich weerloos over aan de voltrekking van het vonnis. Niets zal Hem gespaard blijven. Het gewicht van het smadelijk kruis valt op zijn schouders. Maar het Kruis zal, door de kracht van de liefde, de troon van zijn koningschap worden.

De mensen van Jeruzalem en de Paasfeest gekomen zijn, staan opeengehoopt langs de straten van de stad om Jezus de Nazarener, de Koning der Joden, voorbij te zien komen. Er heerst een druk geroezemoes; met af en toe korte stiltes: misschien telkens wanneer Jezus zijn blik op iemand richt overweeg je zijn woorden: "Wie mijn volgeling wil zijn, moet Mij volgen door zichzelf te verloochenen en zijn kruis op te nemen. Want wie zijn leven wil redden, zal het verliezen. Maar wie zijn leven verliest om Mijnentwil zal het vinden." (Mt 16, 24-25). Met deze overtuiging omhelst Jezus het hout waaraan Hij sterven zal en start Hij zijn tocht, Jeruzalem uit, tussen de massa door!

De stoet wordt opgesteld...

Waar staan wij?

Mijn volk, wat heb Ik u gedaan? Of waarmee heb Ik u bedroefd? Antwoord Mij."

Onze Vader..

Pr: Ontferm U over ons Heer, ontferm U over ons.

A: God, wees ons, zondaars genadig.

Cujus animam gementem
Contristatem et dolentem
Pertransivit gladius

Dwars toen door haar zuchtend harte,
overstelt van wee en smarte.
't scherpe zwaard van droefheid ging.

"Derde Statie: Jezus valt voor de eerste keer onder het Kruis"

Pr: Wij aanbidden U, Christus, en loven U,

A: omdat Gij door uw heilig kruis de wereld hebt verlost.

Het Kruis drukt zwaar, met zijn gewicht schaaft het de schouders van de Heer verder stuk. Zijn rug lag al open van de geseling. Het omringende volk is uitgegroeid tot een reusachtige massa. Je voelt de spanning. De soldaten kunnen de opgewonden, verhitte menigte amper in bedwang houden. Zij is gezwollen als een grote rivier die buiten zijn oevers getreden is en nu door de smalle straten van Jeruzalem stroomt.

Het uitgeputte lichaam van Jezus wankelt reeds onder de last van het enorme Kruis. De levensadem bereikt nauwelijks nog zijn gewonde ledematen. Zijn liefdevol Hart heeft het zwaar.

Links en rechts ziet de Heer de volksmenigte die als een kudde met Hem optrekt. Hij kent ze één voor één bij hun naam. Daar staan degenen die gevoed werden bij de vermenigvuldiging van de broden en de vissen, degenen die hun ziektes genezen werden, degenen die zijn onderricht en parabels hebben gehoord aan het meer, op de berg, in de synagogen en in de tempel. Maar ook de leden van de Sanhedrin, Schriftgeleerden en Farizeeën zijn getuige.

Een scherpe pijn doorboort de ziel van Jezus, en de Heer valt neer, uitgeput. Jij en ik kunnen niets zeggen: daar wij weten waarom het Kruis van Jezus zo zwaar weegt. Wij huilen over onze zonden die Hij gedragen heeft. Uit het diepste van onze ziel ontspruit een akte van berouw, die Jezus kracht geeft uit de gevallen situatie zich weer op te richten en om het kruis verder te dragen buiten de stad. Draag jij de zonden van iemand met je mee ? Ga jij daar gebukt onder ?

Mijn volk, wat heb Ik u gedaan? Of waarmee heb Ik u bedroefd? Antwoord Mij."

Onze Vader..

Pr: Ontferm U over ons Heer, ontferm U over ons.

A: God, wees ons, zondaars genadig.

O quam tristis et afflicta,
Fuit illa benedicta
Mater Unigeniti!

O hoe treurig, hoe vol rouwe,
was die zegenrijke Vrouwe
Moeder van Gods een'ge Zoon.

"Vierde Statie: Jezus ontmoet zijn bedroefde Moeder"

Pr: Wij aanbidden U, Christus, en loven U,

A: omdat Gij door uw heilig kruis de wereld hebt verlost.

Nauwelijks is Jezus van zijn eerste val opgestaan, of Hij ontmoet zijn heilige Moeder, langs de weg die Hij gaat. Maria kijkt naar Jezus met een onmetelijke moederliefde, en Jezus kijkt naar zijn Moeder; hun ogen ontmoeten elkaar, en ieders hart voelt de andermans eigen smart.

De ziel van Maria wordt overstroomd door de droefheid van haar eerstgeboren Zoon. "Allen die voorbij komt, zie het lijden dat ik moet dragen, dat Jahwe mij aandeed op de dag van zijn toorn, zie, wie heeft ooit zo geleden." (Klaagl. 1, 12). Maar niemand heeft het in de gaten, niemand let erop: alleen Maria. De profetie van Simeon gaat in vervulling: "Daarop sprak Simeon over hen een zegen uit en hij zei tot Maria, zijn moeder: 'Zie, dit kind is bestemd tot val of opstanding van velen in Israël, tot een teken dat weersproken wordt, opdat de gezindheid van vele harten openbaar moge worden; en uw eigen ziel zal door een zwaard worden doorboord.' (Lc. 2,34- 35).

In de duistere eenzaamheid van het Lijden biedt "Onze Lieve Vrouw" – Maria haar Zoon een balsem aan van tederheid en troost: uw woord geschiedde, Heer. Leer mij een ja uit te spreken, dat, evenals het Uwe, zich volledig vereenzelvigt met de roep van Jezus tot zijn Vader: Non mea voluntas... (Lc. 22, 42): Niet mijn, maar Uw wil geschiede...

Lukt het uw wil om die van de Ander prijs te geven? Hoe voelt dit voor u ? Mijn volk, wat heb Ik u gedaan? Of waarmee heb Ik u bedroefd? Antwoord Mij."

Onze Vader..

Pr: Ontferm U over ons Heer, ontferm U over ons.

A: God, wees ons, zondaars genadig.

Quae maerebat et dolebat,
Pia mater, dum videbat,
Nati poenas incliti.

Ach, hoe kreet zij en hoe streed zij,
en wat moederangsten leed zij,
om die nagels en die kroon...

"Vijfde Statie: Simon van Cyrene helpt Jezus het Kruis dragen"

Pr: Wij aanbidden U, Christus, en loven U,

A: omdat Gij door uw heilig kruis de wereld hebt verlost.

Jezus is totaal uitgeput. Zijn schreden worden steeds wankeler, en de soldaten hebben haast om alles te beëindigen. Daarom houden zij, zodra ze de stad hebben verlaten via de Rechtspoort, een man aan die van zijn akker terugkwam. Hij heet Simon van Cyrene, de vader van Alexander en Rufus, en zij dwingen hem het Kruis van Jezus te dragen (vgl. Mc. 15, 21).

In het grote geheel van de Lijden betekent deze hulp bitter weinig. Daarentegen put ook Jezus kracht uit een glimlach, een woord en liefdevol gebaar. Jaren later zullen de zonen van Simon, erkenning en waardering genieten onder hun broeders en zusters in Christus. Alles begon bij een onverwachte ontmoeting met Jezus onder diens Kruis.

Ik openbaar Mij aan wie niet naar Mij vroegen, en liet Mij vinden door wie Mij niet zochten. (Jes. 65, 1). Soms verschijnt het Kruis op ons pad zonder dat wij het willen. Maar je bent op het goede moment gekomen om het Kruis te dragen. Je bent sterk en kunt het, anders was je niet gevraagd door de soldaat die zijn handen vol heeft op die dag om de orde te bewaren.

Ook jij kunt zomaar gevorderd worden om vrijwillig een handje te helpen. Heb jij de bereidheid dan om de openbare orde ter wille te zijn of ben je rebels? Mijn volk, wat heb Ik u gedaan? Of waarmee heb Ik u bedroefd? Antwoord Mij."

Onze Vader..

Pr: Ontferm U over ons Heer, ontferm U over ons.

A: God, wees ons, zondaars genadig.

Quis est homo, qui non fleret
Matrem Christi si videret
In tanto supplicio...

Wie kan zonder medelijden
's Heren Moeder zo zien strijden
met haar naamloos zielewee.

"Zesde Statie: Veronica droogt Jezus gelaat"

Pr: Wij aanbidden U, Christus, en loven U,

A: omdat Gij door uw heilig kruis de wereld hebt verlost.

Zonder gestalte of luister waar we naar opzien, zonder gratie die ons behaagt, veracht en door de mensen verstoten, man van smarten, met lijden bezocht, voor wie wij ons het gelaat bedekken, die wij versmaden en verachten. (Jes. 53, 23). En het is de Zoon van God die langs komt, hoe dwaas...!

Een vrouw, Veronica geheten, baant zich een weg door de menigte. Zij draagt een gevouwen witte linnen doek, waarmee zij eerbiedig het gelaat van Jezus opfrist. De Heer laat een bebloede afdruk op de schone doek achter. Het welbeminde gezicht van Jezus is thans door de smart en pijn vertrokken.

Maar dit lijden is onze Redding; dit zweet en dit bloed heiligt ons bestaan. Onze zonden zijn de oorzaak voor deze Passie en het zijn eveneens onze tekortkomingen die ons thans verhinderen Jezus gelaat te aanschouwen.

Terwijl onze blik vertroebeld is, onze ogen aan de duisternis gewend zijn geraakt zoeken wij toch sprankje hoop en sprankje licht. En nu wil het dat Jezus heeft gezegd: Ego sum lux mundi! (Joh. 8, 12), Ik ben het licht der wereld. En Hij voegt eraan toe: Wie Mij volgt, wandelt niet in de duisternis, maar zal het licht des levens bezitten. Laat ons dit licht koesteren en samen uitdragen, opdat ook ons ware gelaat voor iedereen zichtbaar wordt. Lukt dat?

Mijn volk, wat heb Ik u gedaan? Of waarmee heb Ik u bedroefd? Antwoord Mij."

Onze Vader..

Pr: Ontferm U over ons Heer, ontferm U over ons.

A: God, wees ons, zondaars genadig.

*"Quis non posset contristari,
Christi Matrem contemplari
Dolentem cum Filio?"*

*Zij zag Jezus door de zonden
van zijn eigen volk met wonden,
wreed gezeseld, laag bespot*

"Zevende Statie: Jezus valt voor de tweede keer onder het Kruis"

Pr: Wij aanbidden U, Christus, en loven U,

A: omdat Gij door uw heilig kruis de wereld hebt verlost.

Reeds buiten de stadsmuur gekomen bezwijkt het lichaam van Jezus opnieuw, als gevolg van zijn zwakheid. Hij valt voor de tweede keer, onder het geschreeuw van de menigte en het geduw van de soldaten.

De zwakheid van het lichaam en de bitterheid van de ziel hebben de nieuwe val van Jezus teweeggebracht. Alle zonden van de mensen - ook de mijne - drukken op zijn allerheiligste Mensheid.

Waarlijk, het waren onze ziekten, en onze smarten; wij beschouwden hem als een geslagene, gekastijd en vernederd. Hij werd doorstoken; hij werd gestraft om onze zonden; ons bracht het vrede, en dank zij zijn striemen is er voor ons genezing. (Jes. 53, 45).

Jezus bezwijkt, maar zijn val doet ons opstaan, door zijn dood verrijzen wij. En, opdat niemand wanhopig wordt, staat Hij moeizaam weer op en omhelst het Kruis.

Jezus valt door het gewicht van het hout...

Wij vallen door de aantrekkingskracht van aardse en verleidelijke dingen.
Hoe vaak ben u gevallen voor dingen die de mens weerhouden van ...

Mijn volk, wat heb Ik u gedaan? Of waarmee heb Ik u bedroefd? Antwoord Mij."

Onze Vader..

Pr: Ontferm U over ons Heer, ontferm U over ons.

A: God, wees ons, zondaars genadig.

*"Pro peccatis suae gentis,
Vidit Jesum in tormentis,
Et flagellis subditum.*

*Wie die zonder medelijden
Christus' Moeder zou zien lijden daar
zij met haar Zoon zo treurt?*

"Achtste Statie: Jezus troost de wenende vrouwen"

Pr: Wij aanbidden U, Christus, en loven U,

A: omdat Gij door uw heilig kruis de wereld hebt verlost.

Onder de mensen die de Heer gadeslaan, bevinden zich enkele vrouwen die hun gevoelens van medelijden niet kunnen inhouden en in tranen uitbarsten. Misschien denken ze aan die hoopvolle en glorievolle dagen van Jezus Christus, toen iedereen verwonderd uitriep: Bene omnia fecit: Hij heeft alles wel gedaan (Mc. 7, 37).

Maar de Heer wil deze tranen richten op een ander, en op wat nog staat te gebeuren: Dochters van Jeruzalem, weent niet over Mij, maar weent over uzelf en over uw kinderen... Want als men zo met het groene hout handelt, wat zal er dan met het dorre geschieden? (Lc 23, 28-31).

Je zegt mij dat de heiligen vol smart in tranen uitbarstten bij de gedachte aan het lijden van onze Heer. Ik daarentegen... denk: voor al het kwaad dat de mens verricht heeft en het goede dat de mens nagelaten heeft zouden volop tranen moeten vloeien.

Wat is een leven toch kort en wat maakt de mens ervan? Maken wij ervan ?

Mijn volk, wat heb Ik u gedaan? Of waarmee heb Ik u bedroefd? Antwoord Mij."

Onze Vader..

Pr: Ontferm U over ons Heer, ontferm U over ons.

A: God, wees ons, zondaars genadig.

*"Vidit suum dulcem Natum,
Moriendum desolatum
Dum emisit spiritum.*

*Zij zag haar Zoon zo lijden,
Heel alleen de doodskamp strijden
Tot Zij zijnen geest hergaf.*

"Negende Statie: Jezus valt voor de derde keer onder het Kruis"

Pr: Wij aanbidden U, Christus, en loven U,

A: omdat Gij door uw heilig kruis de wereld hebt verlost.

De Heer valt voor de derde keer op de helling van de Calvarieberg, wanneer nog slechts veertig of vijftig stappen Hem van de top scheiden. Jezus kan niet meer overeind blijven: Hij heeft geen kracht meer en ligt uitgeput op de grond.

Hij heeft zich overgegeven, zijn mond niet opengedaan: als een lam heeft hij zich laten leiden naar de slachtbank, als een schaap, dat verstomt voor zijn scheerders. (Jes. 53, 7).

Iedereen laat het gebeuren... De mensen uit de stad en de vreemdelingen, de Farizeeën en de soldaten, de hogepriesters... Ze zijn allemaal beulen geworden. Terwijl zijn Moeder - Maria – diepgeraakt is, gelijk Johannes die haar bij staat.

Wil je Jezus van nabij, van zeer nabij, volgen .. Open dan het de heilige Schrift en lees over het lijden van de Heer. En niet slechts lezen, nee: ook meeleven. En meeleven is aanwezig zijn bij een gebeurtenis die op dit moment in de wereld plaatsheeft en deelnemer worden van de pijn.

Laat dan je hart wijd worden opdat het lijden van nu zich voegt bij het lijden de Heer. En als je merkt, dat het wil vluchten - we zijn immers bang en lafaards zoals de rest -, vraag dan vergiffenis voor je passiviteit en machteloosheid.

Mijn volk, wat heb Ik u gedaan? Of waarmee heb Ik u bedroefd? Antwoord Mij."

Onze Vader..

Pr: Ontferm U over ons Heer, ontferm U over ons.

A: God, wees ons, zondaars genadig.

*"Eja, Mater, fons amoris,
Me sentire, vim doloris,
Fac, ut tecum lugeam.*

*Laat mij, Moeder, bron van liefde,
voelen 't leed dat U doorgriefde,
dat ik met U medeween.*

"Tiende Statie: Jezus wordt van zijn klederen beroofd"

Pr: Wij aanbidden U, Christus, en loven U,

A: omdat Gij door uw heilig kruis de wereld hebt verlost.

Bij zijn aankomst op de Calvarieberg geven ze de Heer wat wijn gemengd met gal te drinken, als een verdovingsmiddel om de kwelling van de kruisiging iets te verzachten. Jezus proeft ervan uit dank voor deze kleine dienst, maar wil er toch niet van drinken (vgl. Mt. 27, 34). Hij geeft zich over aan de dood in de volle bewustzijn.

En zie de soldaten verscheuren Christus de kleren van het lijf. Van voetzool tot de schedel is er geen gave plek, doch slechts builen, striemen en verse wonden, niet uitgedrukt, niet verbonden, niet met olie verzacht. (Jes. 1, 6).

De beulen nemen zijn kleren en verdelen die in vieren. Maar het bovenkleed is zonder naad, zodat zij zeggen: Laat ons het niet in stukken scheuren, maar erom loten wie het krijgt. (Joh. 19, 24).

Zo gaat de Schrift wederom in vervulling: Zij hebben mijn kleren onder elkaar verdeeld en over mijn gewaad het lot geworpen. (Ps. 21, 19).

Dit is beroving, plundering, de meest absolute vernedering. Niets is de Heer overgebleven dan naaktheid aan een houten paal. Om de wereld te verzoenen moest hij deze weg gaan: Christus hangt ten toon aan het Kruis.

Wat erg, mensonterend. Wetend dat het een deugd heet de naakte te kleden. Mijn volk, wat heb Ik u gedaan? Of waarmee heb Ik u bedroefd? Antwoord Mij."

Onze Vader..

Pr: Ontferm U over ons Heer, ontferm U over ons.

A: God, wees ons, zondaars genadig.

*Fac, ut ardeat cor meum,
In amandum Christum Deum
Ut sibi complaceam.*

*Doe mijn hart voor Jezus branden,
vlecht Gijzelf de liefdesbanden,
dat ik God behaag alleen*

"Elfde Statie: Jezus wordt aan het Kruis genageld"

Pr: Wij aanbidden U, Christus, en loven U,

A: omdat Gij door uw heilig kruis de wereld hebt verlost.

Nu wordt de Heer gekruisigd, en samen met Hem twee rovers, een aan zijn rechter- en een aan zijn linkerhand. Intussen zegt Jezus:
Vader, vergeeft het hun, want ze weten niet wat ze doen. (Lc. 23, 34).

Het is groots. In deze houding van de Eeuwige Priester, zonder vader en moeder, zonder stamboom (vgl. Heb. 7, 4), opent Hij zijn armen voor de gehele mensheid. Tegelijk met de hamerslagen die Jezus vastnagelen, klinken de profetische woorden van de heilige Schrift:
Ze hebben mijn handen en voeten doorboord.
Al mijn beenderen kan ik tellen, en allen zien naar Mij op. (Ps. 21, 1718).

En wij allen, met een hart gebroken van smart, zeggen oprecht tot Jezus:
Ik behoor U toe en ik geef mij aan U, en ik nagel mij aan het Kruis,
door op alle kruispunten van de wereld van u te getuigen dat Gij Mens zijt,
de Mensenzoon, Zoon van God.

Maar Hij heeft toch dit alles willen lijden voor jou en voor mij. En wij, kunnen wij daar niet iets tegenover zetten? Het is zeer wel mogelijk dat je wel eens tranen in je ogen krijgt, wanneer je hier aan denkt. Probeer dan niet je te beheersen. Maar zorg ervoor dat tranen uitmonden in een voornemen.
Neem jij je voor om hem te volgen ?

Mijn volk, wat heb Ik u gedaan? Of waarmee heb Ik u bedroefd? Antwoord Mij."

Onze Vader..

Pr: Ontferm U over ons Heer, ontferm U over ons.

A: God, wees ons, zondaars genadig.

*Sancta Mater, istud agas,
Crucifigi fige plagas,
Cordi meo valide.*

*Moeder, wil dit heil bewerken
des Gekruisten wondemerken
diep te prenten in mijn hart.*

"Twaalfde Statie: Jezus sterft aan het Kruis"

Pr: Wij aanbidden U, Christus, en loven U,

A: omdat Gij door uw heilig kruis de wereld hebt verlost.

Bovenaan het Kruis staat de reden van de veroordeling geschreven: Jezus van Nazareth, Koning der Joden. (Joh. 19, 19). En allen die daar langskomen, zijn hier getuigen van. Hoon en spot wordt zelf nu nog bedreven.

Als Hij de koning der Joden is, laat Hem dan van het kruis afkomen. (Mt. 27, 42). Een van de rovers neemt het voor Hem op: Hij heeft niets kwaads gedaan (Lc. 23, 41). Daarop richt hij zich tot Jezus met een nederig gebed, vol geloof: Heer, denk aan mij wanneer Gij in uw koninkrijk komt (Lc. 23, 42). Waarlijk, Ik zeg u: vandaag nog zult gij met Mij zijn in het paradijs (Lc. 23, 43).

Bij het Kruis staat Maria, zijn Moeder, samen met andere heilige vrouwen. Jezus kijkt haar aan, en daarna kijkt Hij de leerling aan die Hij bemint, en zegt tot zijn Moeder: Vrouw, ziedaar uw zoon. Vervolgens zegt Hij tot de leerling: Ziedaar uw Moeder (Joh. 19, 26-27).

Het hemel betreft, en de aarde wordt in duisternis gehuld. Het is rond drie uur, Jezus roept: Eli, Eli, lamma sabachtani? Dat is: Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten? (Mt. 27, 46). Hierna, in het besef dat alles zijn voltooiing nadert, zegt Hij, opdat de Schrift in vervulling zal gaan: Ik heb dorst (Joh. 19, 28). De soldaten dompelen een spons in azijn, bevestigen deze aan een hysopstengel en brengen hem aan zijn mond. Jezus proeft van de azijn en roept uit: Alles is volbracht (Joh. 19, 30).

Het voorhangsel van de tempel scheurt middendoor, de aarde beeft, wanneer de Heer met luider stem uitroept: Vader, in uw handen beveel ik mijn geest (Lc. 23, 46). En Hij sterft.

Mijn volk, wat heb Ik u gedaan? Of waarmee heb Ik u bedroefd? Antwoord Mij."

Onze Vader..

Pr: Ontferm U over ons Heer, ontferm U over ons.

A: God, wees ons, zondaars genadig.

*"Tui Nati vulnerati
Tam dignati pro me pati,
Poenas mecum divide."*

*Doe mij waarlijk met U wenen,
medelijdend mij verenen
met uw Zoon zolang ik leef.*

"Dertiende Statie: Jezus wordt van het Kruis afgenomen"

Pr: Wij aanbidden U, Christus, en loven U,

A: omdat Gij door uw heilig kruis de wereld hebt verlost.

Het wordt laat en de enkelen dringen erop aan dat de Heer van het Kruis gehaald wordt.

Nadat van Pilatus de toestemming was verkregen, die volgens de Romeinse wet nodig was om de veroordeelden te begraven, komt een man, Jozef genaamd, lid van de Hoge Raad, een welnemend en rechtschapen persoon, afkomstig van Arimatea, naar Calvarie. Hij had niet ingestemd met de veroordeling noch met het uitvoeren van het vonnis zoals de anderen.

Integendeel, hij verwachtte ook zelf het koninkrijk Gods (vgl. Lc. 23, 50-51). Met hem komt ook Nicodemus, dezelfde die vroeger Hem 's nachts bezocht had, en brengt een mengsel mee van mirre-hars en aloëbladeren, ongeveer honderd pond (Joh. 19, 39).

Met zijn tweeën nemen zij het lichaam van Jezus af en leggen het in de armen van zijn Moeder. Levenloos, hoe anders dan bij de geboorte.

Mijn volk, wat heb Ik u gedaan? Of waarmee heb Ik u bedroefd? Antwoord Mij."

Onze Vader..

Pr: Ontferm U over ons Heer, ontferm U over ons.

A: God, wees ons, zondaars genadig.

*"Fac me tecum pie flere
Crucifixo condolere
Donex ego vixero.*

*Zag haar dierbaar kind in 't sterven
ook zijn Vaders troost nog derven,
heel verlaten al die tijd.*

"Veertiende Statie: Jezus wordt in het graf gelegd"

Pr: Wij aanbidden U, Christus, en loven U,

A: omdat Gij door uw heilig kruis de wereld hebt verlost.

Heel dicht bij Calvarie, in een tuin, had Jozef van Arimatea zich in de rots een nieuw graf laten uithouwen. En omdat het de vooravond is van het grote Paasfeest van de Joden, leggen zij Jezus daar neer. Daarna rolt Jozef een grote steen voor de ingang van het graf en gaat heen (Mt. 27, 60).

Zonder iets is Jezus in de wereld gekomen, en zonder iets - zelfs zijn rustplaats behoort Hem niet toe - is Hij van ons heengegaan.

De Moeder van de Heer - mijn Moeder - en de vrouwen die de Meester vanuit Galilea zijn gevolgd, hebben alles aandachtig gadeslagen en gaan nu eveneens heen. De avond valt.

Thans is alles voorbij. Jezus is gestorven.

Je leven geven. Slechts op deze manier kunnen wij het leven van Jezus Christus navolgen en één worden met Hem.

Al zou de hele wereld U verlaten en minachten...,
serviam!, ik zal U dienen, Heer!

Wij behoren onszelf niet toe. Jezus Christus heeft ons gekocht met zijn Lijden en zijn Dood. Wij maken deel uit van een nieuw leven. Er is nog slechts één manier om op aarde te leven: met Christus sterven om met Hem te verrijzen, totdat wij met de Apostel kunnen zeggen: Niet ik leef, maar Christus leeft in mij (Gal. 2, 20). Op naar Pasen.

Mijn volk, wat heb Ik u gedaan? Of waarmee heb Ik u bedroefd? Antwoord Mij."

Onze Vader..

Pr: Ontferm U over ons Heer, ontferm U over ons.

A: God, wees ons, zondaars genadig.

*Juxta Crucem tecum stare,
Et me tibi sociare
planctu desidero*

*Als mijn lichaam dan zal sterven
laat mijn ziel de glorie erven
van het hemels paradijs.*

Lam Gods dat zo onschuldig
zo eindeloos geduldig
aan 't schandelijk kruishout lijdt:
't is al voor onze zonden
uw pijnen en uw wonden
Gij die de onschuld zelve zijt.

Lam Gods, Gij wilde sterven
uws Vaders liefde derven
in eindeloze pijn:
Gij sloeg op ons uw ogen
in goddelijk mededogen
en wilde onz' Verlosser zijn

Lam Gods, nimmer volprezen,
leer ons de zonde vrezen
waarvoor Gij stierf aan 't kruis:
wilt Gij ons eenmaal geven
het onvergankelijk leven
bij U in 't hemels Vaderhuis
Slotgebed

Wij bidden dat wij door het lijden en sterven van Christus gebracht worden tot
de glorie van zijn verrijzenis .

Loven wij de Heer.
Wij danken God.

de WEG naar PASEN